

pretatie van *Dodemansheuvel 307*, een stuk van de voormalig Oost-Duitse schrijver Thomas Brasch (1945), dat in 1985 als *Dode Man Heuvel 304* door het Brusselse Brialmonttheater werd gecreëerd. Sindsdien was de tekst als *Wut tut gut* deel gaan uitmaken van *Frauen-Krieg-Lustspiel* dat in 1988 in een regie van Georg Tabori in Wenen in première ging. Driezen moest er persoonlijk bij Brasch voor pleiten om de monoloog (oorspronkelijk geschreven voor twee actrices) weer uit het grotere geheel los te weken.

*Dodemansheuvel 307* rendeert ook prima op zichzelf, zo heeft Driezen bewezen. In de nadagen van de Eerste Wereldoorlog bereidt Roza Gabler, een jonge Duitse vrouw, zich voor om zich te verdedigen voor een rechtbank, die

haar ervan beschuldigt haar kind te hebben vermoord. In dialoog met zichzelf beeldt ze zich de ontmoeting in met haar vriendin Klara die haar zou hebben verraden, en met haar rechters. Brasch trekt de sporen na die het oorlogsgeweld bij de vrouw heeft nagelaten. Haar zelfbeeld is zodanig aan flarden gescheurd dat ze waarheid en leugen niet langer kan onderscheiden. De 'indruk' die ze op haar omgeving maakt, is voor haar het belangrijkste, niet de feiten. Misschien is haar hele verhaal wel verzonnen.

Rode draad doorheen haar relaas vormen haar seksuele verlangens. Na de dood van haar man op het slagveld in Verdun is ze haar hoofd kwijtgeraakt – "zelfs al bracht hij er dikwijls niet veel van terecht". Met Klara meldde

ze zich vervolgens bij de hulpdiensten aan het front. Om aan haar behoeften te voldoen, gaf ze zich, al dan niet tegen betaling, aan de soldaten – een manier om te overleven in een "machineoorlog" die om louter materiële redenen werd uitgevochten.

Net als Brasch, ging ook Driezen meerdere keren met dit materiaal aan de slag. Uit de vertolking van Patricia Goemaere in 1997 spraken onrust en ontredde, gecombineerd met de koketterie nodig om haar belagers om de tuin te leiden. Het schizofrene van haar personage kwam daarbij minder tot uiting. Marilou Mermans' versie, die in september jongstleden in 't Klein Raamteater in première ging, wordt door meer nuance gekenmerkt. Mermans is ouder dan haar karakter, zodat Roza verschijnt

Onder de Vuurblauwe Hemel - Barre Weldaad / Stef Driezen

